

Дзвін та дзвіночки

Адам Міцкевич

Дзвіночки радісно дзвеніли з дзвіниці
До дзвона, що лежав у землі біля каплиці:
"Бачиш, брате, ми хоч менші, та вміємо співати ;
Яка користь із величі, як ось будеш ти жалісно вмирати?"
"О брати голоснії, — дзвін сумно прошептав,
Подякуйте плебанові, що він в ґрунт мене втоптав"

Переклад Івана Оникійчука